

Börjes spalt

Det är bra att TERVE finns. På det sättet kan informationen komma fram. Tapani är tyvärr är alltför ensam att skriva. Jag vet att han vill ha fler med-arbetare. Ni som har något, stort eller smått att ta upp, skriv några rader och skicka det på enklaste sätt till redaktionen. Det gör att bladet blir allas vår angelägenhet och därmed vår egendom.

Liksom bladet skall förena oss skall vi alla förenas till en sammanhållande enhet. Det har för mig antytts att det finns olika krafter som gärna vill dra åt olika håll. Jag hoppas att det inte i fortsättningen skall bli så. Vi har självfallet olika åsikter i olika frågor men den gemensamma nämnaren får vi inte glömma att vi kommer från Finland i krigstider. Vi har olika utgångsvärden och upplevelser var och en av oss. Det får vi på olika sätt genom trevliga träffar och samtal bearbeta. En del av oss är gamla i föreningen, har varit medlemmar sedan starten, en del är nya, som jag, men alla har vi något att tillföra varandra. Låt oss göra det.

Vi har alla ett stort arbete framför oss. Det är att 6 dec genomföra vårt 10-årsjubileum. Det infaller på Finlands självständighetsdag, vilket är ett bra tillfälle att på olika sätt uppmärksamma vårt ursprung. Vi skall vid vårt jubileum hissa både den finska och svenska fanan och sjunga "Vårt land vårt land". Den sången passar bäst för vår förening. Vi bildar också en kör som skall glädja oss på våra möten. Jorma och Tapani med Keijos medverkan kommer att sammanställa en jubileumsskrift som speglar de tio åren. Mer om det här kommer Tapani att förmedla.

Jag är medveten om att utrymmet i TERVE är begränsat, men det är viktigt att nå fram på det här offentliga sättet. Det finns också möjligheten att vi ringer, e-postar eller skriver till varandra. Vi får inte heller glömma att ses under enklare och mer närliggande geografiska former.

Foto: Jorma Enochsson

Styrelsen funderar på andra träffar, men kom själva med förslag.

Börje

Styrelsen har träffats.

Den 17 juli samlades styrelsen i Kyl, hos Börje, för fortsatta planeringen av jubileet den 6 dec.

Lokal i Helsingborg eller Lund till rimlig kostnad hade inte hittats, därför beslöts att återgå till alternativet **Frostavallen**, som har såväl lokaler, restaurang som rum till rimlig kostnader. Det centrala läget är en annan fördel.

Gäster kommer att inbjudas och **information** inom Sverige och till Finland och Danmark skall sändas. Andra förberedelser har påbörjats.

Styrelsen träffas nästa gång den 19 sept i Skillinge.

Ny logo

I TERVE! har vi, något oegentligt, haft Finlands vapen som en slags logotype. Denna gång testar vi en egen logo, som är befriad från symbolik med flaggor, kartor, barn mm. Vad sägs? Reaktion!?

Tapani Rossi

Jubileumsskriften (minnesskriften) börjar få en kontur

Jorma och jag har börjat jobba med minnesskriften, så även Keijo. Ett antal medförfattare är vidtalade och har gett löften om att skriva var sin artikel om nutid eller dåtid. Börje slipper inte heller undan.

Skriften kan ses som en beskrivning av en företeelse från krigsåren. Men den har också hög aktualitet som ett inslag i dagens diskussioner om samhällsengagemang, adoptioner, invandring och integration.

Den planeras omfatta ca 40 A4 sidor text med illustrationer samt innehålla:

- Sammanfattning av Finlands krig.
- Barntransporterna olika skeden.
- Krigsbarnens föreningsverksamhet och SFK:s egen historia.
- Krigsbarns egna berättelser från dåtid eller nutid.
- Sammanfattning av 270 krigsbarns känslor och upplevelser av livet som krigsbarn.
- Bibliografi över vetenskapliga studier av krigsbarns liv, upplevelser mm och krigsbarns självbiografiska böcker.

Våra två huvudproblem är upplagens storlek (200, 500 eller 1000 ex?) och hur produktionen skall finansieras. Om någon medlem har god kontakt med tryckeri som till rimlig kostnad kan trycka åt oss - ges oss tipset. Offerter hämtas in.

Som ett led i spridning av skriften erbjuds Skånes kommuner att köpa skriften till bibliotek, skolor, socialförvaltningar, arkiv mm.

Tapani Rossi

TERVE!

MEDLEMSBLAD FÖR
SKÅNEFÖRENINGEN
FINSKA KRIGSBARN
Red: Tapani Rossi
0413-24236
tapani.rossi@telia.com

NR 8

Små karelare på sta'n.

Igår middag anlände hit från Stockholm en kontingent finska barn, noga räknat 48 stycken. Att de voro väntade märkte man så snart de kom in i stationshallen. Denna var till trängsel fylld av blivande fosterföräldrar, förväntansfulla och intresserade barn i alla åldrar, som undrade hur de finska barnen mände se ut. Var de mycket små? Hur var de klädda? Såg de friska ut? Undran var stor. Nåväl, snart skulle deras nyfikenhet stillas.

Efter omkring en halvtimmes försejning rullade tåget in på perrongen. Här väntade bl a friherrinnan Elsie Mannerheim från Hälsingborg och konsulinna Könsberg från Malmö. Och naturligtvis fler representanter för Kvinnoföreningarnas Beredskapskommitté i Eslöv hade mött upp för att ta emot de små. Barnen voro åtföljda på resan ned av fru Inna Egnertz och fem finska lottor.

Vi frågade fru Egnertz hur resan hade gått med så många barn, av vilka kanske en eller högst två talade svenska.

– Tvärtom, säger fru Egnertz, det har varit enbart roligt att ta hand om dessa små. De har varit så snälla under hela den långa resan, ingen förtret hade de ställt till med. Och vad språket beträffar, har jag ju haft de duktiga finska lottorna, som samtliga voro svensktalande, till hjälp.

Efter en båtresa från Finland på ett dygn anlände barnen på onsdagsförmiddagen till Stockholm, berättar fru Egnertz vidare. Sedan tog det ungefär 2 och en halv timme innan Eslövs-kontingenten "sorterats" ut och kunde tas om hand. Inte mindre än 250 barn

medföljde båten från Finland. Några av dem hade redan förut varit i Sverige under vinterkriget, så de visste vad det vill säga att resa så lång väg.

De finska lottorna hade varit till ovärderlig hjälp och vi frågade en av dem om de förut medföljt olika kontingenter till deras bestämmelseorter här i Sverige. Jodå, flera gånger ha de rest fram och tillbaka med många, många barn, och varit ända uppe i Haparanda med några. Så långt söderut som till Skåne hade de inte varit förut. Tyvärr, menade lottan, hinna de inte se något av landet Gosen, ty redan på kvällen återvända de till Stockholm för att fara vidare till Finland med båt om lördag. Med van hand togo de sig an barnen och proppade i dem flera smörgåsar med mycket smör på och dessutom fingo de middag. Maten hade strykande åtgång och de flesta åt med verkligt god aptit. Några voro lite blyga och ville absolut ingenting ha. De voro dock alla förvånansvärt pigga och vakna och sågo ut som om de ätit tämligen gott i sitt gamla Finland. Ingen av dem syntes undernärdd. En och annan slocknade förstås efter maten och såg mycket sömniga ut. En flicka hade man t.o.m. lagt över ett par stolar och hon sov som en stock. Så småningom anlände så de svenska värdarna och sökte reda på sina skyddslingar. Det var naturligtvis lite besvärligt innan alla pass och papper klarats av. Men det gick. Och i skrivande stund ha redan några installerats i sina nya hem och resten är på väg mot nya äventyr och nya kamrater.

Apropos maten, så underströk friherrinnan Mannerheim, att barnen, som nästan alla utgöras av små karelare, äro mest vana vid grovt bröd och tycka om det och likaså gröt och välling. Vårdarna torde lägga på minnet att vara försiktiga med köttdieten, åtminstone i början, och så sist men inte minst spara på sötsakerna. Av detta senare böra barnen på inga villkor få för mycket av. Deras magar tål det inte. Men frukt och grönsaker i massor. Det är bara bra och nyttigt för dem. De har ju kommit hit för att få god och närande mat.

Och så önskar vi till sist våra små finska gäster ett lycka till i Skåne.

GIT

Artikel ovan är hämtad ur:

SKÅNINGEN Eslövs Tidning
Fredag 3 oktober 1941
Sid 1 spalt 1 och sid 3 spalt 6.

Kommentar:

Två av de små karelarna, som artikel här handlar om, var jag själv och min bror. En tidningsbild i "Skåningen" är inte möjligt att kopiera; kvaliteten blir för dålig. Den föreställer damer som går över Järnvägsgränd i Eslöv tillsammans med små barn. Alla med lappen om halsen. (Jag forskar efter bildarkivet med originalfotot). Den infogade bilden är egentligen från Helsingborg, men illustrerar en liknande händelse. Artikeln är i övrigt ordagrant avskriven. Gamla tidningar kan ge ny information.

Tapani

Möte i Helsingfors

I maj, då jag efter 45 år återvände till Finland, bodde jag hos minsyster i Esbo. En dag tog jag bussen in till Helsingfors. Vilken fin stad! Solen sken och det glittrade i vattnet kring Nordens vita huvudstad. Jag flanerade omkring i flera timmar, innan jag in på Stockmans.

Efter att ha vandrat runt i varuhuset fick jag för mig att besöka blomsteravdelningen. Det var väldigt mycket folk där så jag tog en nummerlapp och ställde mig i kassakön. Plötsligt kom en dam fram till mig och frågade var jag hittat det vita löjtnantshjärtat, som jag tänkt köpa. Jag visade henne var blomman fanns. Damen fråga på sjungande finlandssvenska om var svenska. Nej, svarade jag, men jag har vuxit upp i Sverige och bor nu i Skåne. Damen talade då om att hon nyss kommit hem från Halland, där hon besökt sin dotter som skulle gifta sig med en svensk.

Hon berättade vidare att hon även gjort en biltur i Skåne och rastat i en liten stad som visst hette Hässleholm, där hon och hennes sällskap druckit kaffe på Burmans konditori. Hon frågade om jag kanske kände till den staden. Naturligtvis gör jag det jag bor ju i Hässleholm.

Vi pratade en lång stund om Finland och Helsingfors innan våra vägar skildes.

Lustigt sammanträffande!

Anita Sjöholm

Nya medlemmar välkomnas!

Lea Nilsson, Glimåkra
Ensio Larsson, Glimåkra
Stödmedlemmar:
Ulla Dahl, Ystad
Hans Jönsson, Skillinge